

ΣΥΡΙΖΑ
ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

Αθήνα, 11 Μαΐου 2016

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον κ. Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Θέμα : «Εκδιδόμενα επ' αμοιβή πρόσωπα και περιορισμοί εγκατάστασης».

Το επ' αμοιβή εκδίδεσθαι είναι νόμιμα αναγνωρισμένο και ρυθμισμένο επάγγελμα, και άρα εμπίπτει στο προστατευτικό πεδίο του δικαιώματος της οικονομικής ελευθερίας (άρ. 5 § 1 Σ.). Ως τέτοιο, είναι κατ' αρχήν ελεύθερο, όσες διατυπώσεις και όσοι περιορισμοί -κατασταλτικοί και προληπτικοί- κι αν προβλέπονται για την νόμιμη άσκησή του. Υπόκειται όπως και κάθε άλλο επάγγελμα στο τρίπτυχο των περιορισμών της ανωτέρω συνταγματικής διάταξης: «τα δικαιώματα των άλλων», το «Σύνταγμα», και τα «χρηστά ήθη». Ως προς τα δικαιώματα των άλλων, στη συγκεκριμένη περίπτωση προστατεύεται η ανήλικη νεότητα, ενώ τα χρηστά ήθη προφανώς συγκροτούν το δικαιολογητικό υπόβαθρο της κρατικής εποπτείας και των αυστηρών περιορισμών που ο νόμος ανέκαθεν προέβλεπε. Περαιτέρω, και σύμφωνα με παλαιότερη γνωμοδότηση του καθηγητή Αλιβιζάτου, οι σχετικές απαγορεύσεις του Ν. 2734/1999 σκοπεύουν και στην αποτροπή της «γκετοποίησης» των επ' αμοιβή εκδιδομένων.

Με το άρ. 49 Ν. 4238/2014 [*Πρωτοβάθμιο Εθνικό Δίκτυο Υγείας (Π.Ε.Δ.Υ.), αλλαγή σκοπού Ε.Ο.Π.Υ.Υ. και λοιπές διατάξεις - ΦΕΚ Α 38/17.02.2014*] που αναφέρεται στις οχλούσες χρήσεις για τουριστικές εγκαταστάσεις τροποποιήθηκε η παρ. 4 του άρ. 3 Ν. 2734/1999 (*Εκδιδόμενα με αμοιβή πρόσωπα και άλλες διατάξεις - ΦΕΚ Α 161/-05.08.1999*) που ρυθμίζει τα σχετικά με την εγκατάσταση προσώπων εκδιδομένων με αμοιβή. Ειδικότερα, η ως άνω τροποποίηση επέκτεινε τους προβλεπόμενους

χωροταξικούς περιορισμούς, προσθέτοντας και τα «ξενοδοχεία κατηγορίας τριών (3), τεσσάρων (4) και πέντε (5) αστερών» μεταξύ των χώρων που αποκλείουν την εγκατάσταση σε ακτίνα 200 μέτρων των εκδιδόμενων προσώπων.

Η ισχύουσα, λοιπόν, διάταξη διαμορφώνεται ως εξής: «Δεν επιτρέπεται η εγκατάσταση εκδιδομένων με αμοιβή προσώπων σε διατηρητέα ή παραδοσιακά κτίρια, καθώς και σε χώρους που δεν είναι κύριας χρήσεως και δεν πληρούν τους όρους του Γενικού Οικοδομικού Κανονισμού. Επίσης, δεν επιτρέπεται η εγκατάσταση σε κτίρια που απέχουν, σε ακτίνα λιγότερο από 200 μέτρα, από ναούς, σχολεία, νηπιαγωγεία, φροντιστήρια, παιδικούς σταθμούς, νοσηλευτικά ιδρύματα, κέντρα νεότητας, αθλητικά κέντρα, οικότροφεία, ξενοδοχεία κατηγορίας τριών (3), τεσσάρων (4) και πέντε (5) αστερών, βιβλιοθήκες και ευαγή ιδρύματα, καθώς και από πλατείες και παιδικές χαρές. Με απόφαση του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου μπορεί να αυξάνονται οι προαναφερόμενες αποστάσεις και να καθορίζονται και άλλα κτίρια, στα οποία δεν επιτρέπεται η εγκατάσταση εκδιδομένων με αμοιβή προσώπων, καθώς και οι αποστάσεις μεταξύ οικημάτων, στα οποία μπορούν τα εν λόγω πρόσωπα να εγκαθίστανται.»

Η διεύρυνση των τοπογραφικών απαγορεύσεων για την εγκατάσταση εκδιδόμενων με αμοιβή προσώπων με άδεια του οικείου δημάρχου θέτει τα εξής σοβαρά ζητήματα:

Ήδη με τον καθορισμό της ελάχιστης προβλεπόμενης απόστασης των επίμαχων οικημάτων σε ακτίνα 200 μέτρων από τα προστατευόμενα κτήρια και κοινόχρηστους χώρους (ακόμη και αν παρεμβάλλονται μεταξύ τους άλλα κτήρια) είναι προφανής η υπέρμετρη γεωγραφική κάλυψη των «απαγορευμένων» περιοχών. Η περαιτέρω επέκταση του πλαισίου που συντελέστηκε με την επίμαχη τροποποίηση μετέτρεψε από εξαιρετικά δύσκολη σε πρακτικά αδύνατη την νόμιμη εγκατάσταση των εκδιδομένων με αμοιβή προσώπων στον δομημένο αστικό ιστό, όπου και λειτουργούν πολυάριθμα ξενοδοχεία των σχετικών κατηγοριών.

Περαιτέρω, προβληματική καθίσταται η αδιαφοροποίητη αντιμετώπιση από τον νόμο όλων των προστατευόμενων κτηρίων και κοινόχρηστων χώρων. Τα νηπιαγωγεία, οι παιδικοί σταθμοί, και τα σχολεία εξομοιώνει άκριτα η επίμαχη τροποποίηση με ξενοδοχεία συγκεκριμένων κατηγοριών, ενώ τα τελευταία λειτουργούν ως εμπορικές επιχειρήσεις που απευθύνονται ιδίως σε ενηλίκους. Ενώ όμως η προστασία της ανήλικης νεότητας συνιστά δημόσιο συμφέρον του οποίου την υπεράσπισή επιτάσσει το ίδιο το Σύνταγμα (άρ. 14 § 3 δ', 15 § 2 και 21 § 3), δεν συμβαίνει το ίδιο για την

ενηλικότητα, στην οποία η έννομη τάξη αναγνωρίζει κατ' αρχήν το δικαίωμα να του ελεύθερου αυτοπροσδιορισμού.

Επιπλέον, λογικό παράδοξο αποτελεί το κατά πόσο η αποτροπή της «γκετοποίησης» που προτάσσεται από τον Ν. 2734/1999 υπηρετείται τη στιγμή που η διεύρυνση της γεωγραφικής απαγόρευσης εγκατάστασης αφήνει μόνη διέξοδο νόμιμης επαγγελματικής δραστηριότητας τη συγκέντρωση των αδειοδοτημένων εγκαταστάσεων σε πολύ περιορισμένους χώρους, που μοιραία θα συγκεντρώσουν την πλειονότητα των επ' αμοιβή εκδιδομένων. Απορίας άξια και ενδεικτική της συλλογιστικής αστοχίας του νομοθέτη είναι και η επιλογή του να διαχωρίσει ακόμη και τα ίδια τα ξενοδοχεία με βάση την κατηγορία στην οποία υπάγονται, λες και στα ξενοδοχεία ενός ή δύο αστέρων φιλοξενούνται ένοικοι που δε χρήζουν της ανάλογης -έστω και εσφαλμένα νοούμενης- προστασίας σε σχέση με τους υπολοίπους.

Η επίμαχη τροποποίηση είναι δυσανάλογα αλυσιτελής προς τον επιδιωκόμενο σκοπό, δηλαδή την προστασία της νεότητας και, γενικότερα, των χρηστών ηθών αφ' ενός, και την αποτροπή της «γκετοποίησης» των εκδιδόμενων προσώπων αφ' ετέρου. Συνάμα, περιορίζει με τρόπο καταχρηστικό και πρόδηλα αντισυνταγματικό την άσκηση νόμιμου επαγγέλματος. Τέλος, δημιουργεί προφανείς όρους κινδύνου για τη λειτουργία παράνομων οίκων ανοχής, την επίταση της πεζοδρομιακού τύπου πορνείας, και το ανεξέλεγκτο trafficking, με ό,τι αυτά συνεπάγονται ως προς την υποβάθμιση της ποιότητας ζωής και της δημόσιας υγείας, καθώς και την πρόληψη και καταστολή σοβαρών μορφών εγκληματικότητας.

Επειδή με την εν λόγω ρύθμιση δημιουργούνται σοβαρά προβλήματα σε υφιστάμενους χώρους στέγασης οίκων ανοχής.

Επειδή το προηγούμενο πλαίσιο κάλυπτε απόλυτα το συγκεκριμένο πεδίο δραστηριότητας διασφαλίζοντας την ισχυρή προστασία όλων των κοινωνικών και οικονομικών χρήσεων.

Επειδή η υπέρμετρη αυστηροποίηση του σχετικού πλαισίου χωροταξίας ενέχει κινδύνους «γκετοποίησης» και μπορεί να οδηγήσει στα αντίθετα από τα προσδοκώμενα αποτελέσματα.

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

Προτίθεται να επαναφέρει τη διάταξη του άρθρου 3 § 4 Ν. 2734/1999 στην προ της επίμαχης τροποποίησης μορφή της;

Οι ερωτώντες βουλευτές

Κουράκης Αναστάσιος

Γκιόλας Ιωάννης

Θεοφύλακτος Ιωάννης

Καββαδία Ιωαννέτα

Κατριβάνου Βασιλική

Κοζομπόλη Παναγιώτα

Λάμπας Σπυρίδων

Μπαλωμενάκης Αντώνιος

Μάρκας Κωνσταντίνος

Πάλλης Γεώργιος

Παπαφιλίππου Γεώργιος

Σαρακιώτης Ιωάννης

Συρίγος Αντώνιος

Τζαμακλής Χαρίλαος

Τσόγκας Γεώργιος

Χριστοδουλοπούλου Αναστασία

Ψυχογιός Γεώργιος